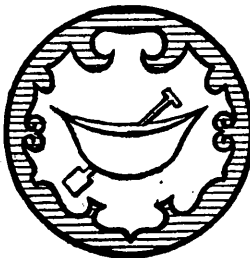

DZIENNIK

ZARZĄDU

M. ŁÓDZI

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18. Tel. 2-93.

Administracja czynna od godz. 9--12 wp.
Redakcja od godz. 2--3 po południu.

Prenumerata: Miesiąc, zł. p. 0.60.

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szp. na stronie) zł. p. 0.15-Przed tekstem zł. p. 0.45 — za wiersz (dwie szpalty na stronie) Drobne zł. p. 0.03 — za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie zł. p. 0.30.—

Gena egzemplarza zł. p. 0.15.

Nr 46. (269)

Łódź, wtorek 11 listopada 1924 r.

Rok VI.

Od Administracji.

Wszystkich naszych P. T.
prenumeratorów zamiejscowych

upraszamy o niezwłoczne uregulowanie zaległej prenumeraty „Dziennika Zarządu m. Łodzi.”

PROTOKÓŁ

uroczystego posiedzenia Rady Miejsk., połączonego z akademią, ku uczczeniu sprowadzenia do kraju zwłok Henryka Sienkiewicza.

Łódź, dnia 26 października 1924 r.

Posiedzenie zagałę o godz. 16^{1/2}, Prezes Rady Miejskiej, dr. Bolesław Fichna, w asystencji Prezydium Rady oraz obecności Rady w pełnym składzie, przedstawicieli Sejmu i Senatu, władz politycznych, samorządowych, sądownictwa, duchowieństwa, wojskowości, przemysłu, związków, prasy oraz zaproszonej publiczności z pośród wybitnych obywateli miasta.

Po stwierdzeniu prawomocności zebrania Prezes wygłosił następujące przemówienie:

„W katakumbach Katedry Warszawskiej spoczną doczesne zwłoki Henryka Sienkiewicza, które z obcej ale gościnnej ziemi Szwajcarów przybyły do Polski. Zwłoki mistrza słowa, wielkiego hetmana narodu, krzepiciela serc, tego, co nam rapsod rycerski wyśpiewał o dawnej, minionej, a wielkiej Polsce, Zrobił to w okresie niewoli, w okresie rozszalałego bizantyżmu wschodniego, kiedy to hasło „ex Oriente lux” było synonimem ciemnoty, przymusu i gwałtu. Uczynił to, by spełnić swoje w narodzie posłannictwo, by wesprzeć ducha, by nawiązać rwącą się nić teraźniejszości z przeszłością.

Więc Go czcimy, więc Mu hołd składamy, więc Mu należy dank czynimy, bowiem Jego Kmicice i Wołodyjowscy, Zagłobowie i Bohuni, Jego Bartki, Maćki i Zbyszki, Jego Latarnicy zawędrowali do izb robotniczych i do pałaców. I stał się cud, o który się modlił Adam Mickiewicz, kiedy marzył, by dzieła jego zawędrowały pod strzechy chłopskie i aby je czytano w przy kołowrotkach w długie zimowe wieczory. Tym stał się dla

nas Henryk Sienkiewicz. Dla nas i dla wielu jeszcze przyszłych pokoleń! On — piewca chwały rycerskiej, Kniazia Jaremy, bicza chłopstwa ruskiego, On — piewca militarnego genjuszu Zyndrama z Maszkowic, piewca bitności żołnierskiej i męstwa Bartka Zwycięzcy, walczącego pod obcemi sztandarami, piewca cichego bohaterstwa nauczyciela z Poznańskiego, i wiecznej, bezbrzeżnej tęsknicy ku Polsce — Latarnika.

Skojarzyło się w nim wszystko: i majestat królewski Jagiellonów, szkarłat i purpura Książów Kresowych i wielmożów, fiolety prałatów i szlachty rycerski czyn, i chłopca naszego dążność do ziemi, i odporność rasy naszej na zakusy obcych ciemiężców. Dlatego On — szlachecki syn, który przekuł miecz i lemiesz na pióro, stał się symbolem naszego społeczeństwa, co pomne na górne i chmurne wczoraj dąży do lepszego jutra.

Łódź Pracy składa Mu dziś hold. Jeśli bowiem nie dożył Polski, jeśli zmarł w tragicznej dla nas chwili zmagania się obcych potęg na ziemiach Polskich, kiedy jeszcze nie można było dojrzeć po przez chmury armatniego dymu, błysk milionów bagnetów, trzask kulomiotów i warkot śmig aeroplanów — konturów przyszłej Polski, to tembardziej Jemu, piewcy świetlanej przeszłości od ludzi wolnych, obywateli i gospodarzy na własnej ziemi, hold powinny się należeć.

Raduje się Jego duch, duch zawsze wolny i nieugięty, że w wolnej ziemi Lechickiej, że w niepodległej Polsce, która jego marzeniem tylko była, u stóp Królewskiego Zamku, spoczywa.

Śpij, Mistrzu, w naszej ziemi!

Niechaj Ci gra dalej pieśń rycerską, piśń sławy, dostojęństwa i Majestatu Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, szara wiślana fala!

Niechaj zapach naszych pól, łąk i lasów, szcęk sierpów i kos, dźwięki mowy ojczystej przypominają Ci stale, że oto jesteś wśród nas, w wolnej leżysz ziemi. A my — nie damy ziemi, skąd nasz ród, nie damy ziemi, gdzie Twoje Kości.

Niechaj Ci dalej gra hejnał wzmożonej pracy, stuk młotów tysięcy ludzi, warkot maszyn i pił.

Niechaj kłęby dymu z kominów fabrycznych, świst syren i fale ludzkie, płynące od rana do wieczora do sal fabrycznych, kantorów i biur, mówią Ci o nas, o Polsce żywej, o Polsce mięśni i mózgow, o Polsce postępu i pracy.*

Po przemówieniu Prezesa Łódzka Orkiestra Filharmoniczna wykonała „Polonez A-dur“ Chopina oraz „Meditation“ Gounoda, poczem p. ławnik Zygmunt Hajkowski wygłosił prelekcję na temat: Henryk Sienkiewicz jako pisarz i obywatel.

Na dalszą koncertową część złożyły się: Kanata ku czci Henryka Sienkiewicza — K. Prosnaka i Sztandary polskie na Kremlu — W. Lachmana, wykonane przez chór męski Stowarzyszenia Śpiewaczego im. Moniuszki pod batutą dyr. Karola Prosnaka, oraz Uwertura „Polonia“ Wagnera i Hymn Narodowy, wykonane przez Łódzką Orkiestrę Filharmoniczną, pod dyr. Bronisława Szulca.

O godz. 18 Prezes Rady Miejskiej, zamykając posiedzenie, podziękował wszystkim obecnym za wzięcie tak licznego udziału w uroczystości, wyrażając jednocześnie przeświadczenie, że w dniu dzisiejszym zadzierzgnięta została ta nić, która wiązać powinna społeczeństwo miejscowe z jego przedstawicielką — Radą Miejską.

Prezes Rady Miejskiej

(—) Dr. B. Fichna.

Prowadzący Protokół

(—) P. Rundo.

ROMAN ŚLASKI

Ławnik Magistratu m. Lublina.

Kongres miast w Amsterdamie.

Przy dość licznym udziale przedstawicieli miast różnych państw Europy, odbył się w Amsterdamie 30 czerwca i 1 lipca r. b. Kongres międzynarodowy miast, który niewątpliwie przyczyni się do nawiązania ściślejszego kontaktu pomiędzy samorządami poszczególnych krajów i dodatnio wpłynie na ujednostajnienie postępowania zarządów miejskich w różnych dziedzinach pracy municypalnej.

Pierwszy kongres międzynarodowy miast odbył się przed wojną w lipcu 1913 r. w Gandawie, i poruszał kwestje, tyżące się urządzania skupień miejskich i organizacji życia municypalnego. A więc zastanawiano się w Gandawie jednocześnie nad wprowadzaniem udoskonaleń technicznych, nad rozbudową miast, ich planami, upiększeniem skupień ludzkich, a z drugiej strony poruszano zagadnienia prawa administracyjnego, kompetencji gminy miejskiej i jej stosunku do władzy państwowej. Na kongres zgłoszono przeszło 80 różnych memorjałów, i życzeniem zebranych przedstawicieli miast było wrócić do podstawowych zagadnień techniki i prawa miejskiego na najbliższym kongresie miast. Dla przygotowania przyszłego kongresu i dla utrzymania ciągłego kontaktu między miastami innych państw zdecydowano powołać do życia — Związek międzynarodowy miast, z siedzibą w Brukseli.

Przyszły kongres miał odbyć się w 1915 roku. Nieprzewidziane wypadki nadały inny bieg rozpoczętej pracy dla nawiązania kontaktu pomiędzy miastami.

Po wojnie, która rozerwała łączność pomiędzy narodami i państwami, należało zachować całą rezerwę względem akcji zbliżenia międzynarodowego, gdyż idea braterstwa ludów, ustąpiła miejsca nienawiści i nie dopomagała współpracy na terenie międzynarodowym. Bez wątpienia istniały poważne przeszkody dla zwołania kongresu miast, i nawet pod znakiem zapytania stawały jego powodzenie. Jednak organizatorzy odważnie poszli naprzód, gdyż sprawy miejskie bardziej od innych nadawały się do wspólnego porozumienia. I jak słusznie powiedział p. Massast, jeden z delegacji francuskiej, że chociaż narody nie są w dobie obecnej braćmi, to siostrami są wszystkie miasta, i muszą po wojnie nieść pomoc ludności miejskiej, która szczególnie dotknięta została na skutek zapasów bojowych.

Na zarządy miast po wojnie zwały się nowe obowiązki z dziedziny spraw mieszkaniowych, higieny, dobroczynności, walki z różnemi chorobami, czy to z bezrobociem i pierwszy głos przy uregulowaniu tych spraw musiał wyjść ze strony zarządów miejskich. Porozumienie pomiędzy miastami byłoby bardzo pożyteczne, gdyż chodziło o omówienie programu działania i o ustalenie najskuteczniejszych metod postępowania, skupiających zabiegi instytucyj oficjalnych i inicjatywę prywatnych, mających na widoku dobro ogółu.

Na zaproszenie organizatorów na Zjazd w Amsterdamie przybyli przedstawiciele, dość liczni, Francji, Niemiec, Belgji, Holandji, Anglji, Polski, Czechosłowacji, Rumunji, Austrii, Finlandji, Szwecji, Szwajcarji i innych państw. Były to przedstawicielstwa różnorodne, a więc delegaci rządów, delegaci związków miast poszczególnych państw, delegaci miast i różnych instytucyj międzynarodowych, których działalność łączy się ściśle z gospodarką miejską, przedstawiciele Sekcji Higjeny Ligi Narodów, Biura

międzynarodowego pracy, Ligi międzynarodowej walki z chorobami wenerycznymi, z zakresu opieki nad dzieckiem e. t. c.

Europa wzięła udział dość szeroki w kongresie, ale brakło przedstawicieli Nowego Świata, co bezwątpienia osłabiło charakter międzynarodowy tego zjazdu.

Zresztą organizatorzy spodziewali się, że ten kongres nie może być zbyt liczny i powinien ograniczyć się do nawiązania zerwanych przez wojnę nici i przygotować grunt dla następnego kongresu miast, jaki w atmosferze pokoju ustaliłby formy współdziałania między samorządami poszczególnych krajów. Więć i program wybrano nader ostrożnie i poruszano sprawy w płaszczyźnie ogólnej, unikając najmniejszych powodów dla ujawnienia rozbieżności zdań.

Kwestje, postawione na porządku obrad dotyczyły się tylko organizacji działu informacyjnego dla samorządu, oraz sprawy współdziałania między miastami i instytucjami międzynarodowymi w dziedzinie akcji społecznej, dobroczynnej, czy sanitarnej.

A więc w pierwszej linii zastanawiano się nad utworzeniem wydawnictwa periodycznego, któreby rejestrowało i streszczało wszystko to, co wychodzi w książkach, w czasopiśmie, w broszurach o teorii i praktyce samorządowej. Tam byłoby źródło, gdzie możnaby było znaleźć niezbędne informacje, kiedy zarząd miasta potrzebowałby decydować o brukach, odwadnianiu, kanalizacji, i mógłby posiłkować się doświadczeniami najnowszymi i pochodzącymi z krajów nawet oddalonych. Technika municypalna udoskonala się stale, coraz to nowe odkrycia pozwalają lepiej zaspokajać potrzeby publiczne, i kierownicy gospodarki miejskiej muszą być dobrze poinformowani, jeżeli dbają o rozwój swojego miasta. Zamiast wysyłać inżyniera, któryby badał systemy n. p. palenia nieczystości, jest daleko praktyczniej poinformować się naprzód, gdzie i jakie systemy są praktykowane, które z nich są najbardziej odpowiednie dla miasta, i jeden wybrany system dopiero zbadać na miejscu. Mając dobrze zorganizowany dział informacyjny, wiele pieniędzy i czasu zaoszczędzi się przy zakładaniu nowych instalacji miejskich, a zwłaszcza doświadczenie innych miast może pomagać do udoskonalenia gospodarki danego miasta.

Okolo tego zagadnienia obracał się raport p. Vincka, dyrektora Związku międzynarodowego miast, nader wyczerpujący i szeroko ujmujący sprawę organizacji porozumień stałych pomiędzy miastami, i zakończony przyjęciem następującej rezolucji, wzywającej miasta i związku miast, aby w tej materji zechciały współdziałać ze związkiem międzynarodowym miast.

Kongres uchwała:

Zaleca się związkom miast system organizacji, zastosowany przez Związek miast Holenderskich, zarówno co się tyczy zbierania bibliografji narodowej o znaczeniu municypalnym, jak i współpracy ze Związkiem międzynarodowym.

Zauważyć należy, że system organizacji, o którym mowa w powyższym punkcie polega na ścisłym kontakcie między związkiem miast, a poszczególnymi instytucjami i stowarzyszeniami specjalnymi, jak techników, higieny społecznej, opieki nad dzieckiem e. t. c. z których każde nadsyła związkowi miast bibliografję i informacje ze swego działu.

2) Udziela swojej aprobaty wydawnictwu tablic informacyjnych miejskich,

3) wzywa miasta do współpracy przy wydawaniu tabelek informacyjnych miejskich.

4) Tworzy się komisję, w której skład wchodzi wszystkie Związki miast, dla ustalenia metod współpracy między związkami miast i związkiem międzynarodowym.

Druga część kongresu tyczyła się pomocy, okazywanej miastom, przy wykonaniu zadań na polu higieny, debroczynności, pracy społecznej, wychowania e. t. c. ze strony instytucji prywatnych, czy na wespół oficjalnych i pracujących w tym samym kierunku.

W tym względzie zgłoszone zostały referaty następujące: Rola Sekcji miejscowych Czerwonego Krzyża dla opieki społecznej i higieny miejskiej, Ochrona dziecka, Walka z rakiem, Walka z chorobami wenerycznymi i z prostytucją, zwalczanie przez miasta bezrobocia przymusowego.

Poruszano najbardziej palące zagadnienia po wojnie, które szczególnie na terenie miasta się zjawiają, i muszą być regulowane przez Zarządy miejskie, o ile chcą one właściwie wypełnić obowiązki na nich włożone. Każda z powyższych spraw wymaga rozpoczęcia akcji konkretniej, która może być dopiero wtedy skutecznie przeprowadzona, o ile zarząd miasta posiłkować się będzie metodami dobrymi, prowadzącymi prosto do celu, i uwzględni istniejące już instytucje. I w tym wypadku należy ustalić te metody, zebrać całą technikę działania na polu higieny, opieki społecznej e. t. c. oprzeć się na doświadczeniu jaknajszerszem, i o ile możliwości wyrobić dla każdego przedmiotu udoskonalony system postępowania. Pomocnikami dla działalności administracyjnej mogą się tutaj okazać różne instytucje specjalne, zgłębiające z punktu widzenia technicznego swój przedmiot.

Wnioski przyjęte dotyczą powołania komisji, które przygotowałyby materiał, o ile możliwości kompletny i wskazujący metody postępowania dla samorządu, w przedmiocie akcji społecznej i higieny, i jego współpracy z instytucjami działającymi w tym samym kierunku.

Wniosek powyższy brzmi jak następuje:

„Kongres uchwala powołać do życia komisję specjalną, która przeprowadzi ankietę dla zbadania stosunków pomiędzy gminami miejskimi i wielkimi stowarzyszeniami międzynarodowymi, zajmującymi się higieną i akcją społeczną.

Ta komisja ustali programy, projekty i dezyderaty w powyższej materji, z jednej strony stowarzyszeń międzynarodowych, a z drugiej— życzenia i uwagi władz lokalnych.

Komisja ustali konkluzje, które przedstawi przysłanemu kongresowi do uchwalenia”.

Oto jest program kongresu miast w Amsterdamie. Obejmuje on sprawy nie tak rozległe jak pierwszy kongres. Ale nie trzeba zapominać, że tegoroczny kongres miał tylko znaczenie przygotowawcze dla następnego kongresu, który odbędzie się w roku przyszłym w Paryżu.

Samorząd miejski polski w tym kongresie powinien wziąć udział czynny, dla zmanifestowania nie tylko swojej współpracy z miastami innych państw, lecz dla wykazania postępu w organizacji życia miejskiego u nas.

Związek miast polskich zajmie się niewątpliwie w najbliższej przyszłości wystąpieniem na terenie międzynarodowym, i zwróci uwagę na dezyderaty, powzięte przez kongres miast w Amsterdamie. W tym względzie propozycje, uczynione Związkowi miast polskich, po porozumieniu ze Związkiem międzynarodowym miast w Brukseli, dotyczą punktów następujących:

Samorząd miejski polski współpracować powinien stale w wydawaniu przez Zw. międz. miast w Brukseli „Tablic informacyjnych municypalnych”, dokąd przesyłane byłyby wszelkie wiadomości o samorządzie polskim, zaczerpnięte z książek, czasopism, a nawet omawiające pewne fakty konkretne, mające znaczenie poważniejsze. Jednocześnie korzystać można było dla potrzeb polskiego samorządu z działu informacyjnego i biblio-

graficznego, koncentrowanego przez Związek międyzn. miast, co ułatwi orjentowanie się przy wprowadzaniu różnych technicznych udoskonaleń, i zaoszczędzi nie jeden kosztowny wyjazd dla poszukiwania modeli i wzorów.

W myśl postanowień kongresu w Amsterdamie, przyszedł między-narodowy kongres określić normy współpracy pomiędzy samorządem, a instytucjami, zajmującymi się higieną i akcją społeczną. Samorząd miejski każdego państwa ma w tym względzie przedstawić swoje uwagi i dezyderaty, z których dopiero mają być wyciągnięte wnioski o znaczeniu między-narodowym.

Jest to jedna z poważniejszych zdobyczy tegorocznego kongresu międzynarodowego, że dla spotęgowania działalności zarządu miast w dziedzinie dobroczynności, higieny i wogóle akcji społecznej, wskazał na konieczność ścisłego współdziałania gminy i instytucyj prywatnych, mających te same cele.

Praca towarzystw prywatnych da tem większe wyniki, o ile zostanie skoordynowana z taką samą pracą instytucyj zarządu miejskiego, i zamiast rozbieżności w postępowaniu obowiązywać będzie porozumienie pomiędzy niemi. Lecz takie porozumienie, dostosowane do potrzeb międzynarodowych, może być ujęte wtedy w formę konkretną, gdy na gruncie międzynarodowym znalezione będą metody, za których pomocą szarmonizowana będzie inicjatywa prywatna z działalnością instytucyj publicznych w zakresie higieny, dobroczynności i akcji humanitarnej.

Dla przygotowania propozycyj w tej materji przez samorząd miejski polski na kongres w Paryżu, należy, aby Związek Miast przeprowadził poważną ankietę.

Oto jest druga propozycja tycząca się współdziałania polskiego samorządu miejskiego z miastami innych krajów. Ma ona swoją doniosłość bezpośrednio i dla nas, gdyż instytucje prywatne i zarządy miast w Polsce mało dotąd zrobiły dla utrzymania wzajemnego kontaktu.

Związek międzynarodowy miast w Brukseli, na propozycję polską, akcentując swój charakter federacji Związków miast narodowych, zgodził się powierzyć główne referaty na kongresie miast w Paryżu poszczególnym związkom narodowym. Z tego względu nasz Związek Miast wystąpić może w Paryżu w roli głównego referenta, w sprawie przez niego wybranej, a będącej na porządku dziennym obrad. Przyjmując na siebie to zadanie, Związek Miast Polskich czynnie wystąpi na terenie międzynarodowym, i zdecyduje o współpracy samorządu polskiego dla rozwoju życia municypalnego w swym kraju.

Nadmienić należy, że następny kongres obejmować będzie organizację życia miejskiego i urządzenie miast.

A więc kwestje prawa administracyjnego, finansowego, metod administracyjnych, udoskonalenia techniczne i inne sprawy znajdą się na porządku dziennym jego obrad, i pozwolą Związkowi miast wybrać temat, który wszechstronnie oświetlić należy w interesie miast polskich, zarówno jak w interesie innych państw.

Odsłania się w powyższych propozycjach dostateczne pole działania dla całego samorządu miejskiego polskiego, i każde miasto może dołączyć swoją cegiełkę.

Przez współpracę naszych miast na terenie międzynarodowym rozszerzy się horyzont życia municypalnego polskiego i udoskonali się jego organizacja, gdyż świadomi różnych doświadczeń, zawsze będziemy wybierali drogi, które najwłaściwiej prowadzą do rozwoju miast, do dobrobytu jego mieszkańców i potęg państwa.

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej za miesiąc wrzesień 1924 r.

Rach chorych w szpitalach miejskich i prywatnych.

Szpitala miejskie	pozost. na 1. 9.	pozost. na 1. 10.	dni szpit.
1. Radogoszcz . . .	332	330	11006
2. św. Józefa . . .	130	132	3690
3. „ Aleksandra . . .	86	80	2296
4. „ Marji Magdaleny . . .	86	63	2105
5. Sanatorium w Chojnach . . .	74	80	2442
6. Sanatorium dla dzieci w Chojnach . . .	8	—	2954
7. Zbiornia Miejska . . .	34	33	1091
8. Dom Izolacyjny . . .	—	—	20
9. Szpital Zapas. . .	—	33	188
razem . . .	750	751	25792
Szpitala prywatne			
1. Kochanówka . . .	261	268	7928
2. Ewangelicki . . .	63	67	2013
3. Anny Marji . . .	133	154	4345
4. im. małż. Poznzańskich . . .	140	133	4386
razem . . .	597	622	18672
Zakłady położnicze			
1. Ch. Tow. Dobr. . .	30	44	1304
2. Żydowsk. T. D. . .	19	31	948
razem . . .	49	75	2252
Ogółem leczyło się	1396	1448	46716

Przez Wydział Zdrowotności Publicznej zostało skierowanych do szpitali miejskich . . .

750	751	25792	
Kochanówka . . .	155	162	4740
Kocborowo . . .	182	183	5669
Warta	8	8	240
Tworki	9	9	270
Zakład dla epilep. . .	23	22	671
Ewangelicki . . .	1	4	120
Poznańskich . . .	51	39	1402
Anny Marji . . .	46	71	1762
Zakład położniczy Chrz. T. Dobr. . .	12	21	513

	pozost. na 1. 9.	pozost. na 1. 10.	dni szpit.
Zakład położniczy Żyd. T. Dobr. . .	13	18	616
Razem . . .	500	537	16003
Ogółem . . .	1250	1288	41795

Z 1252 chorych przyjętych w m. wrześniu 1924 r. do szpitali miejskich i prywatnych na rachunek Wydziału Zdrowotności Publicznej było: chorych płatnych 433 t. j. 34,5 proc. mianowicie: na koszt instytucyj państwowych 39, na koszt gmin 43, na rachunek Kasy Chorych m. Łodzi 351; chorych częściowo płatnych lub wątpliwych płatników było 370 t. j. 29,5 proc. a mianowicie: spłacających w ratach 106, na rachunek gmin zamiejscowych za ubogich chrześcijan 264; bezpłatnych 449, t. j. 36 proc., a mianowicie: ubogich łodzian 66, na rachunek gmin zamiejscowych za ubogich żydów 157, na rachunek Kasy Chorych m. Łodzi 219, za chorych o nieustalonej przynależności 7.

Ambulatorja: Miejskie

I miejskie	2323
II miejskie	1532
Jaglicowe	3065
I szkolne	1254
II „	1128
III „	1259
Dentystyczne	699
Razem	11260

Spoleczne

Anny-Marji	762
Linax Hacholim	2193
razem	2955
ogółem	14215

Sekcja do Walki z Gruźlicą.

Zgłosiło się w m. wrześniu r. b. 322 osoby, dorosłych 255, dzieci 67, chrześcijan 235, żydów 87. Skierowano do szpitala 26 osób do leczenia ambulatoryjnego 122, do szpitala w Chojnach 101, na obserwację szpitalną 34, do kontroli powtórnej w

poradni 79, do azdrowisk 2, do naświetlań lampą Kische 7; stwierdzono brak objawów grążliczych u 65 osób. Stacja taberkulinowa dokonała zastrzygnięć rozpoznawczych 59, zastrzygnięć leczniczych 112. Stacja światłolecznicza dokonała 398 naświetlań lampami Kische; nałożono opatrunków 16 w Sekcji; Pracownia Rozpoznawcza dokonała 84 badań płowociny na pałeczki Koeha, w tym stwierdzono zarazki u 12 chorych, nie znaleziono u 72; sanitariuszki dokonały 45 wywiadów w mieszkaniach chorych. Ogólna sama świadczeń i zabiegów w Sekcji do Walki z grążlicą 1311.

Odśbierziarnia.

Zgłosiło się po poradę 67 osób, mężczyzn 11, kobiet 14, dzieci 42 chrześcijań 21, żydów 39, innych narodowości 7. Porad udzielono 167. Dezynfekcyj i natrysków 120. Wylęczono 53.

Prosektorjum.

Sekcji sądowych w m. września r. b. wykonano 8, oględzin zwłok 15, rozbiórów histopatologicznych 15, sekcji klinicznych 1.

Pogotowie Ratunkowe.

W m. września wypadków było 386 (minimum 7, średnio 12,86 maksimum 22) od godziny 9 rano do 9 wieczór 268, od 9 wieczór do 9 rano 118, na stację zgłosiło się 69 osób, wyjazdów było 320, w tym opóźnień do wyjazdów z powodu braku czynnej karetki 78. Uszkodzeń zewnętrznych było 194, nagłych zaślabnięć 103, otrucia i zatrucia 19, porody i poronienia 15, obłąkanie 3. Przyczyny wypadków: upadki, uderzenia i poranienia 149, najechania i przejechania 24, rozprawy nożowe 4, zamachy samobójcze 12, samobójstwo 3, zezadzenia 2, oparzenia 4, otrucia alkoholem 2, nędzia 36, inne 98.

Miejski Oddz. Przewozu Chorych.

W miesiącu września wysłano karetki do 520 osób. Przewieziono: chorych 420, zwłok zmarłych 12,

nie przewieziono z różnych przyczyn 88 osób, przewieziono na choroby zakaźne 266, a mianowicie: na tyfus brzuszny 179, na tyfus plamisty 1, płoniec 19, różę 1, zakażenie krwi 4, grążlicę 53 i t. p. Na choroby niezakaźne 154, w tem 12 amysłowo chorych.

Miejska Apteka Szpitalna.

Wydała w miesiącu września 1746 recept złożonych i 1379 artykułów pojedynczych.

Sprawozdanie Urzędu Weterynaryjnego za m. wrzesień 1924 r.

Dozór weterynaryjny nad zwierzętami handlowymi i surowcami zwierzęcymi.

Na targowiska zbadano 841 koni.

Na stacjach kolejowych zbadano: bydła rog. 1011 szt., cieląt 81, owiec i kóz 1056, trzody chlewnej 2940 szt., koni 18, ptactwa 9917., skór 1475, kiszek 73 beczki, mięsa 48 kg.

Dozór sanitarny.

Dokowano oględzin sklepów ze sprzedażą mięsa i ryb 90, stajen 52, obór 69, chlewni 11, rzeźni dla ptactwa 7, razem 229, oględzin, podczas których sporządzono 16 protokółów policyjnych. Ponadto lekarze wet. przyjmowali udział w 4 komisjach.

Rzeźnie.

Miejska. Zabito: bydła rogat. 1290 szt., cieląt 610, owiec i kóz 964, koni 15, trzody chlewnej 6658.

Bałucka. Zabito: bydła rogatego 2017 szt., cieląt 1329, owiec i kóz 2606, koni 28, trzody chlewnej 1986 sztuk.

Sprawozdanie Oddziału Sanitarnego przy Wydziale Zdrowotności Publicznej za wrzesień 1924 r.

I. Posiedzenia lekarzy sanitarnych.

Odbyto plenarnych posiedzeń podkomisjji lekarzy sanitarnych w ciągu

września — 1, na którym rozważono 7 spraw, z tych ważniejsze: 1) roztoczenie kontroli nad przygotowaniem wody sodowej i wód mineralnych, 2) branie do analizy próbek masła na targach, 3) dostarczenie wody lokatorom domów w przypadkach zamknięcia motoru przez Elektrownię wskutek niedostarczenia należności za prąd przez właściciela.

II. Oględziny sanitarne.

Liczba dokonanych oględzin sanitarnych.

A. Nierachomości 1352, w miesiącu poprzednim 668.

B. Miejsce sprzedaży 447, w miesiącu poprzednim 286.

C. Przedsiębiorstw i zakładów 204, w miesiącu poprzednim 182.

	w mies. sprawozdawczym	w mies. poprzednim
D. Sporządzono protokółów:		
a) administracyjno-karnych	49	
b) policyjno sądowych	116	66
Razem protokółów	165	
E. Załatwiono polubownie spraw w dozorach	248	281

III. Stan zdrowotny miasta.

a) Zachorowania na choroby ostro-zakaźne.

	w mies. sprawozdawczym	w mies. poprzednim
dar plamisty	1	—
brzusznym	204	145
czerwonka	5	38
plonica	106	51
blonica	41	27
róża	11	1
drewnica karku epid.	2	4
gorączka połogowa	15	17
odra	80	47
krztusiec	69	49
Ogółem	534	380

Objaśnienie: Z zestawienia wynika, iż we wrześniu w porównaniu z sierpniem wzmożła się przedewszystkiem dwukrotnie ilość zachorowań na plonicę; dar brzuszny dał we wrześniu w dalszym ciągu zwiększoną ilość zachorowań, pozatem odra, krztusiec i blonica również zwiększyły się; zginęła natomiast prawie całkowicie czerwonka; tyfus plamisty dał tylko jedno zachorowanie.

IV. Walka z chorobami zakaźnymi.

1) Walka z tyfusem brzuszny:
a) Przeprowadzono szczepienia przeciwtyfusowe w postaci pigulek ogółem u 2796 osób.

b) Zbadano w Instytucie Badawczym wodę pod względem chemicznym ze studzien 63, w mies. poprzednim 44.

Z tego uznano jako zdatną do picia 44, jako niezdatną — 8, jako szkodliwą dla zdrowia — 1.

c) Skontrolowano dołów biologicznych w mies. sprawozd. 4.

2) Walka z innymi chorobami zakaźnymi.

We wrześniu odkażono po plonicy 12 szkół powszechnych. Rozesłano do wszystkich dozorów sanitarnych wyciąg z instrukcji Dyrekcji Służby Zdrowia w sprawie walki z plonicą.

3) Szczepienia przeciwospowe i inne.

Zaszczepiono ospę w dozorach — 12 dzieciom. Sprawdzono wynik w dozorach — u 58 dzieci.

V. Działalność poszczególnych instytucyj Oddziału Sanitarnego.

1. Miejska Izba Odkażająca.

a) dokonano ogółem odkażeń 367 (266) w 585 (300) ubikacjach o pojemności 40.833 (18.356) m.³.

2. Zakłady Kąpielowe.

a) w I Miejskim Zakładzie Kąpielowym wykąpano w miesiącu wrześniu 16 193 osób w miesiącu poprzednim 6050 osób.

3. Dom Izolacyjny.

a) przyjęto z powodu podejrzenia na tyfus plamisty osób w miesiącu sprawozd. 5, w mies. poprzednim 3.

4. Miejska Pracownia Bakteriologiczna.

a) dokonała badań w miesiącu sprawozd. 1472, w mies. poprzednim 1122.

5. Sekcja do Walki z Jaglicą.

a) zgłosiło się chorych na oczy do zbadania po raz pierwszy w miesiącu sprawozd. 538, w miesiącu poprzednim 564,

b) zaopiniowano chorych na jaglicę osób 116, w mies. poprzedn. 120,

c) z tego zarejestrowano nowych zachorowań na jaglicę 18, w mies. poprzednim 8.

Wykaz zaprzęgów zatrudnionych w Wydziałach Magistratu od 1 VII do 1 X 1924 roku.

Wydziały	m. lipiec				m. sierpień				m. wrzesień			
	wozy pary	wozy poj.	brycz. pary	brycz. poj.	wozy pary	wozy poj.	brycz. pary	brycz. poj.	wozy pary	wozy poj.	brycz. pary	brycz. poj.
Gospodarczy . . .	8	5	2	3	2	8	1	2	3	6	3	10
Warsztaty Gosp. . .	—	8	—	2	—	6	—	1	—	4	—	2
Plantacje	153	54	—	3	110	49	—	2	132	53	—	—
Prezydjalny	—	—	31	—	—	—	30	—	—	—	30	—
Oczyszcz. Plac. . .	20	64	—	—	10	60	—	—	21	53	—	—
śmietn.	25	—	—	—	24	—	—	—	20	—	—	—
Opieka Społ.	2	29	—	—	—	26	—	—	—	26	—	—
Kuchnie polowe . . .	—	104	—	—	—	102	—	—	—	46	—	—
Zdrowotność	19	24	2	5	20	26	2	3	19	24	2	3
Pogotowie Rat. . . .	62	—	—	—	60	—	—	—	60	—	—	—
Dezynfekcja	—	49	—	—	—	60	—	—	—	67	—	—
Pogrzeby	—	16	—	—	—	16	—	—	—	18	—	—
Szp. Chojny	—	31	—	—	—	30	—	—	—	30	—	—
Budownictwo	25	72	5	28	84	64	5	27	31	51	2	29
Szkolnictwo	7	5	—	—	40	20	—	2	45	18	—	2
Teatr Miejski	1	2	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—
Kasa Główna	—	—	—	12	—	—	—	14	—	—	—	13
Asenizacja	—	—	—	—	42	—	—	—	44	—	—	—
Stajnia Miejska . . .	2	1	—	—	3	—	—	—	2	2	—	—
	319	464	40	53	347	467	38	51	377	398	37	59

Sprawozdanie z działalności półkolonij letnich dla dziatwy szkolnej w r. 1924 ym.

W r. 1924 Wydział Opieki Społecznej urządził półkolonje letnie w parku 3 maja.

Aczkolwiek miejsce to nie jest odpowiednie na półkolonje, jednakże zastosowane w roku bieżącym dowożenie tramwajami dzieci z krańców miasta znacznie zwiększyło frekwencję w porównaniu do lat ubiegłych.

Uroczyste otwarcie półkolonij przez p. prezydenta miasta nastąpiło w dniu 30 czerwca r. b.

Półkolonje trwały w ciągu lipca i sierpnia i zostały zamknięte w dniu 30.VIII.24 r.— Dzieci przebywały na półkolonjach codziennie prócz niedziel i świąt od godz. 9-ej rano do godz. 5-ej po południu.

Ogółem korzystało z półkolonij 4893 dzieci, z tego w lipcu — 2428, w sierpniu — 2465 dzieci.

Przy podziale na płeć widzimy, że w lipcu korzystało z półkolonij — 1041 chłopców i 1387 dziewcząt, w sierpniu — 921 chłopców i 1544 dziewcząt; przy podziale na wyznanie — w lipcu 1993 katolików, 131 ewangelików i 292 żydów, w sierpniu 2131 katolików, 61 ewangelików i 250 żydów.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę wiek dzieci, to na pierwszym miejscu będą 12-letnie, których było w lipcu 593, w sierpniu — 593, na ostatnim — 14-letnie, których było w lipcu 83, w sierpniu 47.—

Dzieci, przebywające na półkolonjach, znajdowały się pod opieką 25 higienistek, które urządziły zabawy, gry i t. p. rozrywki, dozorowały dzieci w czasie przewożenia tramwajami, wydawały posiłki, ważyły i sprawdzały stan higieniczny dzieci i t. p.—

Posiłki otrzymywały dzieci 3 razy dziennie: o 9-ej rano—śniadanie, złożone z kubka kakao i 71 gr. chleba, o 12-ej—obiad, składający się z 3/4 litra zupy i 142 gr. chleba, o godz. 4-ej po poł.—podwieczorek, składa-

jący się z 1/2 litra zupy i 71 gr. chleba.

Półkolonje otoczone były stałą opieką lekarską, przyczem lekarz dyżurujący sprawdzał każdorazowo jakość posiłków.

Tramwajami dowożono około 1000 dzieci dziennie z następujących punktów: Górnego Rynku, Starego Miasta i dworca Kaliskiego.

Na zakończenie półkolonij urządzony był popis, na którym dziatwa odegrała kilka komedyyek, pokazała kilka tańców charakterystycznych i t. p. Oprócz tego dokonano całego szeregu zdjęć fotograficznych.

Rezultaty półkolonij wyraziły się w dość znacznym ze względu na krótki czas przybytku wagi u dzieci, a niezależnie od tego półkolonje dały pokaźne wyniki pod względem wychowawczym i, jeżeli weźmie się pod uwagę stałą opiekę i pewien rygor, można twierdzić, że dzieci, które były na półkolonjach, okazały się pilniejszymi i więcej odpornymi na choroby.

Rozpatrując przyrost na wadze w poszczególnych wypadkach, okazuje się, że w lipcu

u 552 dzieci przyrost wyraził się do 5 kg.

u 429 dzieci — więcej niż 1 kg.

u 434 dzieci — do 1 kg.

u 201 dzieci — waga bez zmiany.

Ubyło na wadze tylko 129 dzieciom.

W sierpniu przybyło na wadze do 5 kg.— 668 dziec. więcej niż do 1 kg, — 227 dziec. do 1 kg. — 472 dziec.

Bez zmiany — 180 dzieci.

Ubyło na wadze 114 dzieciom.

Niezależnie od tego na półkolonjach urządzone były leżaki dla dzieci słabych, z których korzystało

w lipcu — 84 dzieci, w tem 31 chłopców i 53 dziewcząt,

w sierpniu — 75 dzieci, w tem 14 chłopców i 60 dziewcząt.

Przyrost na wadze i tutaj był dość znaczny.

W zakończeniu nadmienić trzeba, że stałe urządzenie półkolonij letnich w Łodzi, ośrodku wielkiego przemysłu a zarazem wielkiej nędzy, ma

wielkie znaczenie i jest ze wszecch miar požądane jako jeden z czynników zwalczania grasujących chorób (gruźlica i t. p.)

Obwieszczenia i Okólniki.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat m. Łodzi podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem № SM. 4575/24 z dnia II. IX. 1924 roku, zakomunikowanym Magistratowi przy piśmie Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi L. SM. 1894/2 z dnia 22. IX. 1924 roku, zatwierdziło uchwalony przez Radę Miejską w dniu 1 lipca 1914 roku statut o miejskim podatku od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach publicznych widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek w brzmieniu następującem:

STATUT

o podatku na rzecz kasy m. Łodzi od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach publicznych widowisk, koncertów, zabaw i widowisk.

§ 1. Na zasadzie p. 3 art. 12 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. № 94/23, poz. 747) pobiera się na rzecz kasy m. Łodzi podatek od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu i w lokalach publicznych widowisk, koncertów, zabaw i rozrywek, których wykaz sporządza Magistrat.

§ 2. Podatkowi na rzecz kasy m. Łodzi podlegają konsumenci, wzgl. właściciele lokali, używający gaz lub elektryczność do oświetlenia wymienionych w § 1 lokali.

§ 3. Podatek wynosi 25% ceny gazu lub elektryczności i jest doliznany do rachunków, wystawionych konsumentom, względnie właścicielom wymienionych w § 1 lokali przez zakłady, produkujące gaz lub elektryczność.

§ 4. Podatek wymierzają i ściągają zakłady, produkujące gaz lub elektryczność, przy wystawianiu, wzgl. pobieraniu należności za oświetlenie gazowe lub elektryczne.

Za czynności przy wymiarze i poborze podatku na rzecz kasy m. Łodzi wspomniane zakłady uprawnione są pobierać odszkodowanie w wysokości 3% sum, wypłaconych Kasie Miejskiej z tytułu pobranego podatku.

§ 5. Wymienione w § 4 zakłady obowiązane są zainkasowane sumy podatku wnosić do

Kasy Miejskiej raz w tygodniu, zaś do dnia 15 każdego miesiąca — złożyć Wydziałowi Podatkowemu Magistratu szczegółowy wykaz zainkasowanych w ubiegłym miesiącu kwot.

§ 6. W razie odmowy zapłaty podatku przez konsumenta, względnie właściciela lokalu zakłady, wymienione w § 4, obowiązane są zaawiadomić o tem Magistrat w ciągu dni 14, który nocen jest wyegzekwować przypadającą Kasie Miejskiej należność trybem administracyjnym z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych według postanowień, zawartych w ustawie z dnia 31. VII. 1924 roku o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich oraz w należnościach stemplowych kar za zwłokę, odsetek za odroczenie, tudzież kosztów egzekucyjnych (Dz. U. R. P. № 73/1924, poz. 721).

§ 7. Celem sprawdzenia prawidłowego wymiaru, poboru i uiszczenia podatku przysługuje Magistratowi prawo wglądania w każdym czasie do ksiąg rachunkowych i innych dowodów, prowadzonych przez przedsiębiorstwa, produkujące gaz lub elektryczność, jak również delegowania urzędników do lokali z oświetleniem gazowym lub elektrycznym dla zebrania na miejscu ścisłych danych.

§ 8. Odwołania w sprawie wymiaru podatku wnosić należy w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego po doręczeniu rachunku, do Województwa Łódzkiego za pośrednictwem Magistratu.

Wnieśnienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia należności podatkowej we właściwym terminie.

§ 9. Wykroczenia przeciwko niniejszemu statutowi podlegają karze porządkowej do 345,9 złotych na podstawie art. 67 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku (Dz. U. R. P. № 94, poz. 747) o ile nie będą mieć zastosowania postanowienia art. 62, 63, 65 i 66 tejże ustawy.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze i obowiązuje po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia tego statutu przez Magistrat, a jednocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy podatkowe o poborze dodatku od cen za gaz i elektryczność na rzecz kasy miejskiej w Łodzi.

Łódź dnia 3 listopada 1924 r.

Magistrat m. Łodzi

Prezydent (—) M. Cynarski.

Przewodniczący Wydziału
Podatkowego.

(—) Kulamowicz

Kronika miejska.

— **Z Komitetu budowy kanalizacji.** Przewodniczącym Komitetu budowy kanalizacji i wodociągów wybrany został p. wiceprezydent inż. W. Wojewódzki; zastępcą przewodniczącego p. r. J. Stypulkowski, członkiem dyżurnym na czas do 31 grudnia r. b., p. Czesław Wojciechowski.

— **Stan zatrudnienia w przemyśle łódzkim.** Świeżo askateczniona przez Miejski Wydział Statystyczny ankieta w sprawie stanu zatrudnienia w łódzkim przemyśle włókienniczym, odzwierciedlająca stan w drugim tygodniu bieżącego miesiąca, wykazała, iż 6 dni w tygodniu pracowało 13,805 robotników, 5 dni — 21,195, 4 dni — 13,027, 3 dni — 16,071, 2 dni — 2,474, 1½ dnia 93. Ogółem w przemyśle włókienniczym Łodzi pracowało 68,665 robotników. Na 100 robotników, mających pracę, pracowało 6 dni w tygodniu 20,1; 5 dni — 30,9; 4 dni — 21,9; 3 dni — 23,4; 2 dni — 3,6; 1½ dnia — 0,1. Bez pracy pozostaje 26,700 robotników. Liczba dni roboczych wynosiła we wspomnianym tygodniu w grupie pracujących 6 dni — 82,830, 5 dni — 103,975, 4 dni 60,108. 3 dni — 48,213. 2 dni — 5,948, 1½ dnia — 139. Ogólna liczba dni roboczych wyniosła 303,213 gdy przy pełnym uruchomieniu tygodniowa liczba dni roboczych wynosiła 572,190. Z zestawienia tych cyfr wynika, że obecny stan zatrudnienia stanowi 53% stanu normalnego. Zaznaczyć należy, iż ankietą objęte są fabryki łódzkie, zrzeszone w Związku Przemysłu Włókienniczego w Państwie Polskiem, Krajowym Związku Przemysłu Włókienniczego, Związku Wykończalni i Farbiarni okr. łódzkiego, Związku Zawodowym Właścicieli Farbiarni zarobkowych w Łodzi, a z nierzeszonych — „Widzewska Manufaktura”.

— **W sprawie walki z płonicą (szkarlatyną).** Z powodu wzmożen-

nia się w ostatnich tygodniach ilości zachorowań na płonicę, Dział Sanitarny Wydziału Zdrowotności Publicznej przypomina o instrukcji, wydanej przez Generalną Dyrekcję Służby Zdrowia, zawierającą przepisy zapobiegawcze w walce z płonicą.

Jak wiadomo, płonica szerzy się drogą bezpośredniego zetknięcia się z chorym, przez zetknięcie się z przedmiotami zakażonymi wydzielinami chorego (bielizna, książka, zabawki i t. d.), dalej drogą zakażonego mleka, wreszcie w okresie powrotu do zdrowia, szczególnie zaraźliwa jest wydzieliną ropną z uszu.

Chorego na płonicę najlepiej umieścić w szpitalu; o ile ze względów natury miejscowej odosobnienie w szpitalu jest niemożliwe do wykonania, należy zarządzić odosobnienie chorego w domu na przeciąg 6 tyg. (oddzielny pokój, oddzielny personel pielęgnujący). Odwiedzanie dziecka w tym wypadku jest jaknajbardziej wzbronione. Do pielęgnowania chorego dziecka powinna być dopuszczona jak najmniejsza liczba osób.

O ile chorego usanięto do szpitala, wówczas zdrowe otoczenie chorego powinno być odosobnione na przeciąg 10; dzieciom zdrowym w tym czasie zabrania się uczęszczania do szkoły, kościoła, teatrów, kinematografów, na zabawy publiczne, do parków i ogrodów publicznych.

W razie pozostawienia chorego na płonicę w domu, otoczenie zdrowe powinno być odosobnione na przeciąg 42 dni (dzieci wykluczyć ze szkoły na ten sam przeciąg czasu).

O ile dzieci zdrowe zostały usanięte z domu chorego, mogą one powrócić do szkoły, po upływie 9 dni pod warunkiem, że nie istnieje żadna styczność z domem, w którym leży chory.

Tylko wczesne zawiadanie o chorobie i wczesne umieszczenie chorych na płonicę w szpitalu może zapobiec dalszemu rozprzestrzenianiu się zarazy.

— **W sprawie podatku mieszkaniowego.** Wobec sprzecznych i nieścisłych komentarzy prasy, dotyczących poboru miejskiego podatku mieszkaniowego za r. 1924, — podajemy niżej tekst uchwały Magistrata z dn. 24 ob. m., oświetlającej należycie sprawę podatku lokalowego. Uchwała ta brzmi:

„W związku z wnioskiem Wydziału Podatkowego Nr. 2101/24-II z dnia 24 października 1924 roku postanowiono zwrócić się do Rady Miejskiej z prośbą o powzięcie uchwały treści następującej:

„Rada m. Łodzi postanowiła zasadniczo uchwałą swoją z dnia 22 listopada 1923 roku pobierać stale na rzecz Kasy Miejskiej podatek od lokali w przyszłych rocznych okresach budżetowych, uchwalając zaś konkretnie dnia 15 maja 1924 roku wniosek Magistrata Nr. 515 z dnia 25 kwietnia 1924 roku w sprawie wysokości stawek i poboru podatku od lokali w roku 1924, kierowała się przepisem art. 40 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, który to przepis postanawia, że uchwała Rady Miejskiej zatwierdzona nabiera mocy obowiązującej od dnia jej powzięcia, jeżeli w samej uchwałie lub w zatwierdzeniu nie postanowiono inaczej. Rada Miejska stwierdza, że uchwałą swoją z dnia 15 maja 1924 roku w sprawie podatku od lokali postanowiła wyraźnie w tekście uchwały, iż podatek ten ma być pobrany za rok 1924, za rok zatem cały, nie zaś za jego część tylko, w stosunku całorocznym, nie zaś miesięcznym, ani kwartalnym. Radzie Miejskiej przystąpiło prawo postanowić, iż jej uchwała obowiązując od dnia 1 stycznia 1924 roku i tą swoją wolą Rada Miejska wyraziła wyraźnie w tekście uchwały.

Rada Miejska wzywa Magistrat, by niniejszą uchwałą traktował jako interpretację autentyczną uchwały z dnia 15 maja 1924 roku i pobierał podatek od lokali zgodnie z wolą tej

uchwały, t. j. od dnia 1-go stycznia 1924 roku, a więc za cały rok podatkowy“.

— **III-cia Miejska Ochrona-Przedszkole.** Wydział Oświaty i Kultury otworzył z końcem ub. m. III Miejską Ochronę-przedszkole, przy ul. Kilińskiego № 100, I-sze piętro.

— **Miejskie zakłady kąpielowe.** Miejski zakład kąpielowy przy ul. Nawrot 78 otrzymał nazwę I miejskiego zakładu kąpielowego; zakład przy ul. Szkolnej 11-II miejskiego zakładu kąpielowego.

— **Zatwierdzenie podatku.** Urząd Wojewódzki zawiadomił Magistrat, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zatwierdziło uchwałę Rady Miejskiej z dnia 25/IX r. b. w przedmiocie opodatkowania nieruchomości. Stawka dodatku komunalnego wynosić ma 25% państwowego podatku od nieruchomości.

— **Kursy gimnastyczne.** Na zorganizowane przez Wydział Oświaty i Kultury kursy gimnastyczne dla nauczycielstwa szkół powszechnych przyjęło 64 osób; 41 kobiet i 23 mężczyzn. Zajęcia na kursie żeńskim rozpoczęły się dnia 22-go b.m., na kursie męskim — 23-go b. m.

Narazie wykłady odbywają się w Gimnazjum Męskim przy ul. Sienkiewicza, aż do czasu wykończenia urządzenia sali gimnastycznej w nowym gmachu szkolnym przy ul. Cegielańskiej 58.

Wobec wielkiego napływu podań, z których nie wszystkie mogły być uwzględnione, przewidywane jest otwarcie jeszcze jednego kursa żeńskiego.

— **Oświetlenie tunelu ulicznego.** Zgodnie z wnioskiem Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich, Magistrat postanowił oświetlić elektrycznością tunel, łączący ul. Tramwajową i Wysoką. Oświetlenie tancła będzie wiel-

kiem udogodnieniem w stosunkach komunikacyjnych tej dzielnicy, pozatem zaś aniemożliwi różnym metom miejskim korzystać z tunela w celach noclegowych i t. p.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W tygodnia od 13 do 18 października r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyło kary aresztu:

jednodniowego 11 osób;

dwudniowego 2 osoby.

* * *

W tygodnia od 20 — 25 października r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyło kary aresztu jednodniowego — 17 osób, dwudniowego — 6, czterodniowego — Januszewicz Jakub, Mickiewicza 4.

* * *

W tygodnia od 27—31 października r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły z wyroków Komisji Powszechnego Nauczania odbyło kary aresztu jednodniowego — 16 osób, dwudniowego — 6 osób.

Z życia miast polskich.

Zjazd samorządów pow. woj. poznańskiego i pomorskiego.

W połowie ub. m. obradował w sali sejmika wschodnio-poznańskiego Zjazd przedstawicieli samorządu powiatowego obu województw.

W zjeździe wzięł udział wojewoda poznański, poseł Brownsford, sen. Szaldrzyński, oraz naczelniczy wydziałów samorządowych obu woj. Prezydium Rady Zjazdu Samorządu Powiatowego reprezentował na Zjeździe wiceprezes p. Gajewski.

Zjazd otworzył starosta Klos, przewodnictwo zaś objął wiceprezes Gajewski i członek prezydium Jaroszyński. Obrady Zjazdu toczyły się nad finansami komunalnymi.

Za najważniejsze braki obowiązującej obecnie ustawy wszysej mówcy uznali:

1) nieelastyczność podstaw podatków samorządowych, głównie odnośnie dodatku grantowego.

2) zupełne wyodrębnienie finansowe miast z powiatów niewydzielonych jest niesłuszne i krzywdzące dla wsi, gdyż miasta te, nie płacąc nie na urządzenia powiatowe, korzystają z dróg i zakładów powiatowych narówni z gminami wiejskimi. Nadto zjazd wysłuchał sprawozdania przedstawicieli Prezydium Rady Zjazdów Samorządu Powiatowego o dotychczasowej działalności prezydium, które miało za zadanie obronę interesów samorządu w związku z wydawanymi ustawami i rozporządzeniami,

W przemówieniu końcowem p. starosta Klos podziękował w imieniu Zjazdu, przedstawicielom prezydium za dotychczasową działalność tegoż, oraz za inicjatywę zjazdu, który dał możność wymiany poglądów przedstawicielom samorządu różnych dzielnic państwa.

Tramwaje w Częstochowie.

W tych dniach złożony został do magistrata m. Częstochowy projekt umowy na budowę tramwajów w Częstochowie przez towarzystwo belgijskie.

Projekt ten przewiduje na początek budowę dwóch linii tramwajowych: od Jasnej Góry do fabryki Motte et Co przez Nowy Rynek i alieję Krakowską i od Jasnej Góry przez al. Panny Marii, al. Kościuszki do dworca kolejowego Herbskiego na al. Stradomską; w przyszłości przewidziane jest przedłużenie linii w innych dzielnicach miasta.

Projekt budowy tramwajów w Częstochowie powstał jeszcze przed wojną, ta ostatnia jednak powstrzymała zrealizowanie projektu, tem więcej, że przedsiębiorstwa tramwajowe, powstałe jeszcze przed wojną, a więc mające gotową linię i tabor, przynosiły w czasie wojny i w okresie powojennym znaczne straty, jak to miało miejsce w Warszawie i Łodzi.

Wznowienie projektu budowy tramwajów w Częstochowie zawdzięczać należy magistratowi, który wrócił do tej myśli niejednokrotnie i już przy projekcie elektrowni starał się skłonić przedstawicieli t-wa o wybudowa-

wanie tramwajów w Częstochowie.

Projekt wejdzie w krótkim czasie pod obrady rady miejskiej, która zapewne poprze tak ważną dla rozwoju miasta inwestycję.

Treść numeru 46-go:

Protokół uroczystego posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 26 października 1924 r., połączonego z akademją ku uczczeniu sprowadzenia do kraju zwłok Henryka Sienkiewicza.— Kongres miast w Amsterdamie.—

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zdrowotności Publicznej za miesiąc wrzesień 1924 r.— Wykaz zaprzęgów zatrudnionych w Wydziale Magistratu od 1. VII. do 1. X. 1924 r.— Sprawozdanie z działalności półkolonii letnich dla młodzieży szkolnej w 1924 r.—

Obwieszczenia i okólniki.

Obwieszczenie Magistratu m. Łodzi o zatwierdzeniu przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Statutu o miejskim podatku od oświetlenia gazowego i elektrycznego w lokalach z wyszynkiem alkoholu, w lokalach publicznych widowisk i t. p.

Kronika miejska. Z życia miast polskich.—

Licytacje przymusowe.

Wydz. Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszem podaje do wiadomości, że w dniu 12 listopada 1924 roku o godz. 9 rano odbędą się licytacje przymusowe ruchomości niżej podanych osób, za niewpłacone podatki:

Karł P. Pomorska 19, tremo. Luksenberg, Pomorska 13, tremo, kredens i szafa. L. Jeleniewicz, Piramowicza 14, szafa. Liberman, Piotrkowska 12, biurko. Goździk, Nowomiejska 12, towar. Klajner, Nowomiejska 12, 8 skrzynek. Bajzer, Narutowicza 29, kredens. Wygodzkiego, N. Cegielniana 52, kasa, Gostyńskiego, Piotrkowska 16, pończochy. Fritz Juliusz, N. Targowa 31, szafa. Szpigiel, N. Targowa 14, 2 szafy. Lewit Józef, Lipowa 20, kredens. Bergman, Lipowa 12, otomana. Bezynger, Leśna 17, komoda. Lewit i Brzeziński, Lipowa 20, kapa. Berman Izrael, Pomorska 25, toaleta i zegar. Kon Icek, Pomorska 67, garderoba. Gutsche, Pomorska 76, waga. Kowalski, Pomorska 94, maszyna do pisania. Glanc, Pańska 4, otomana. Bendet, Pańska 1, lustro. Zilberszac, Narutowicza 22, szafa. Fiszbaju Sz. Podrzeczna 29, kredens. Frajnd i małż. Sztajaszneider, Północna 12, garderoba. Kałowski. Szkolna 4, biurko. Reisbaum, Pańska 1, zegar. Dziegańskiego, Szkolna 17, zegar. Lewin L. Zakątna 13, samowar. Wajnberg, Cegielnia 69, 2 kapy. Wajnberg, Konstanyńska 36, kapa. Waksberg, Konstanyńska 55, kapa. Winkler Z, Szkolna 26, tremo. Zylbersztajn, Nowomiejska 7, 2 krzesła. Dykman D. Wschodnia 38, pierścionek i zegarek. Kryztał, Piotrkowska 24, lustro. Cymetman, Al. 1-go Maja 5, zegar i maszyna do szycia. Glicensztajn, Zielona 28, 2 szafy. Sendowski, Cegielniana 19, kredens. Ken, Cegielniana 66, szafa. Łaske J. Cegielniana 71, tremo. Gajewski Jan, Magistracka 14, maszyna do szycia.

Dnia 13 listopada 1924 roku o godz. 9-ej rano:

Szczerbiński, Lubelska 8/1947 d, szafa. Goldblum, 28 Pułku Strzelców Kaniowskich 55, szafa. Pruszyńscy, Lipowa 31, szafa. Traube, Lipowa 53, kredens. Piesiak, Nowo-Zarzewska 29/1058 s. szafka. Szeps, Piotrkowska 70, lustro. Lehman, Piotrkowska 79, kredens, otomana i lustro. Przygoda, Piotrkowska 120, 2 szafy. Draże, Przejazd 46, kredens. Szyper, Przejazd 100, maszyna do kopjowania. Dobrecki, Pańska 54, kredens. Makówka, Rokicińska 20, Gamon, Śląska 9, szafa. Wagner, Rokicińska 53, kanapa. Witczak Franciszek, Lubelska 8. kanapa. Kozak, Piotrkowska 70, 3 koldry. Kutner, Piotrkowska 56, szafa.

Zaginęła legitymacja służbowa, wydana przez Magistrat m. Łodzi na imię Wiktora Muszyńskiego, pracownika Wydziału Budownictwa.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.